

Dan Diaconu: Jocuri de culise și narrative în schimbare

🕒 Acum 11 minute 👁 14 Vizualizari 📖 5 Timp de citire

În ultimele zile frontul ucrainean dă semne din ce în ce mai vizibile de prăbușire, iar Occidentul pare a pregăti „varianta B” de schimbare a narativului. Cu toate că, la fel ca în cazul COVID, schimbarea de narativ pare inacceptabilă pentru mulți, când se va da semnalul aceasta se va petrece la fel de brusc și de „inacceptabil” la fel cum a început. Dar să nu sărim la concluzii, să înțelegem mai întâi contextul.

O perioadă de timp s-a făcut foarte mult caz pe capetele de pod pe care ucrainenii reușiseră să le facă în sudul Niprului, în zona Herson. Cu toate că serviciile de propagandă ucraineană prezentau totul ca pe o mare chestie, în unele cazuri așa zisele capete de pod erau formate din 10-12 militari ucraineni lăsați de izbeliște peste mal. Unitățile ruse au curățat zona și, mai mult, au dezafectat unitatea de la Sadove, aflată pe Nipru în amonte de Herson. Beneficiind de o poziție strategică relativ bună, Sadove era folosită de Brigăzile Marine 35

rușii au acționat masiv asupra celui mai mare cap de pod ucrainean situat la Krînkî. Luptele dure au devenit de-a dreptul de coșmar pentru ucrainenii de-acolo care au rămas fără suport din partea cealaltă a Niprului. Cei mai norocoși au reușit să treacă râul cu bărci gonflabile.

Probabil cea mai spectaculoasă achiziție a rușilor este însă Mariinka, locul de unde ucrainenii bombardau Donețkul dinspre sud. Cucerirea localității de către armata rusă este cât se poate de evidentă, existând numeroase înregistrări cu steagurile rusești puse până la limita vestică a localității. Mariinka este un vector important de expansiune pentru armata rusă. Celălalt, Avdiivka, situată în nordul Donețkului, încă rezistă într-o luptă nebună în care locația este curățată apartament cu apartament, tunel cu tunel, exact la fel ca și Bahmutul. Având o poziție strategică mult mai bună și beneficiind de fortificații excelente, Avdiivka este în acest moment considerată a Ucrainei doar ca rezultat al al concentrării în zonă a celor mai radicale efective ale armatei Ucrainei. Rămâne să vedem în cât timp vor reuși rușii să curețe zona deoarece aici nu mai este vorba dacă se va reuși eliberarea localității, ci când se va întâmpla asta.

În zona Zaporoja, luptele se dau tot în jurul localității Rabotîne, cu un avans vizibil al rușilor. La Artemovsk/Bahmut, de asemenea, tot rușii au inițiativa și înaintează încet, dar sigur. De fapt, toate desfășurările conflictului par trase la indigo. Ucrainenii luptă acerb până la un moment în care se retrag inexplicabil. De ce inexplicabil? Pentru că ei continuă să lupte și să sacrifice personal chiar și atunci când orice cunoscător știe că situația e pierdută, iar după ce au înregistrat un număr inutil de mare de pierderi se retrag peste noapte de parcă ar fi făcut-o ca efect al unei subtile analize strategice.

Similar stau lucrurile și pe celelalte zone de conflict. E cât se poate de limpede pentru oricine că armata Ucrainei este epuizată, iar lipsa muniției și a armelor devine din ce în ce mai vizibilă. În acest condiții sunt informații care vin pe mai multe canale despre începerea unilaterală a negocierilor dintre generalul Zalujnîi și Gherasimov. Zalujnîi pare a-l fi sărit definitiv pe Zelenskyi. De fapt, din poziția sa de șef al armatei, Zalujnîi știe limpede care e situația reală a frontului și nici nu e dintre cei aflați „pe prafuri”, astfel încât preferă probabil să găsească o ieșire cât de cât onorabilă. Cu toate că pare a acționa singur, americanii știu totul despre aceste inițiative, căutând acum să pună eșecul pe spatele unei rupturi iremediabile între principalii conducători ai Ucrainei. Varianta „trădării interne” pare a fi un care le convine de minune occidentalilor deoarece astfel întregul dezastru nu li s-ar mai datora, ci ar fi cauzat de „oamenii răi” din interior care au trădat cauza. Și, de asemenea, efortul pentru reconstrucția Ucrainei nu ar mai intra în ograda Occidentului, ci ar trebui să fie preocuparea doar a ucrainenilor.

Totuși, nu trebuie să ne grăbim cu presupunerile. Anul viitor, fiind unul electoral, vine cu provocările sale. Personal, eu unul cred că în SUA, indiferent de evoluția conflictului din Ucraina, dosarul războiului va fi unul care va atârna ca o piatră de moară de gâtul democrațiilor. De altfel, aceștia nu au decât o singură șansă: aceea de a-l aresta pe Trump și a tranșa la modul ghiolbănesc dosarul alegerilor. E un comportament cât se poate de normal pentru o dictatură(a statului subteran) aflată în disoluție. Din toată afacerea asta, indiferent de direcția pe care ar lua-o evenimentele, SUA și Occidentul ies în pierdere masivă. Nu este însă nici prima și nici ultima dată când se întâmplă asta. Singura diferență e că acum ambele construcții se află în stadiul terminal, caracterizat de o completă pierdere a direcției și sensului.

Deci ce urmează? Cel mai probabil o schimbare masivă de narativ, exact ca în cazul covidului. „Așa ceva nu se poate acum!” – vor spune mulți. E fals. Jocul narativului e singurul stăpânit acum de Occident, iar jocul acesta va avea o cotă din ce în ce mai mare pe măsură ce corabia se va scufunda. E jocul terminal care va fi jucat chiar și atunci când Occidentul își va vedea sfârșitul în față.

Autor: Dan Diaconu

Sursa: <https://trenduri.blogspot.com/>

Despre autor

editor